

Yargıtay 7. HD E.2025/4729 K.2026/2545 (07.05.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

7. Hukuk Dairesi 2025/4729 E. , 2026/2545 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 17. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/1042 E., 2025/917 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : Malatya 1. Asliye Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2022/139 E., 2022/364 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; ...'ın Kurumlarına ödenmeyen borçları nedeni ile hakkında 6183 sayılı Kanun gereği icra takibine geçildiğini, yürütülen icra takibi sırasında yapılan araştırmada ...'ın borcunu karşılayacak değerde malvarlığına rastlanılmadığını, annesi ...'dan kendisine intikal eden malları Kurum alacağını karşılıksız bırakmak amacı ile reddi miras yaptığını, bu nedenlerle davalının annesi ...'ın mirasını reddinin iptaline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı taraf cevap dilekçesi sunmamıştır.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davanın mirasın reddinin iptali davası olduğu, TMK'nın 617. maddesi uyarınca borcunu ödemeyen, güvence vermeyen ve malvarlığı kendi borcunu ödemeye yetmeyen, alacaklılarına zarar vermek kastıyla mirası reddeden mirasçının alacaklıları veya iflas masasının ret tarihinden itibaren 6 ay içinde reddin iptali davası açabileceği, somut olayda 6 aylık hak düşürücü geçtikten sonra davanın açıldığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; Mahkemece davanın nitelendirilmesinin; mirasçının alacaklısı tarafından açılan, 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 617. maddesinde yer alan, mirası reddin iptali olarak yapılması ve TMK 617. maddesinde belirtilen 6 aylık hak düşürücü süre içerisinde davanın açılmaması nedeniyle reddine karar verilmesinin hatalı olduğu, dosya içerisindeki belgelerden dava konusu mirasın reddi istemine ilişkin tasarrufun 16.01.2015 tarihinde yapıldığı, davanın ise 18.03.2022 tarihinde açıldığı, İİK'nun 284 üncü maddesi kapsamında 5 yıllık hak düşürücü sürenin geçtiği görülerek davanın bu gerekçe ile hak düşürücü süre nedeniyle reddine karar verilmesi gerektiği belirtilerek davacı vekilinin istinaf başvurusunun kabulüne, İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılmasına, gerekçe değiştirilerek yeniden esas hakkında hüküm kurulmasına, İİK 284. maddesi gereğince davanın hak düşürücü süre nedeniyle reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili temyiz dilekçesinde özetle; Bölge Adliye Mahkemesince davanın hak düşürücü süre nedeniyle reddine karar verilmesinin hukuka aykırı olduğunu, bu davayı açmak için yasada ön görülen hak düşürücü sürenin Kuruma işlemin bildirildiği tarihten itibaren başlaması gerektiği, bu nedenle açılan davanın süresinde olduğunu ileri sürerek kararın bozulmasını istemiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, TMK 617. maddesine dayalı mirasın reddinin iptali istemine ilişkindir.

Dava dilekçesi içeriği ve dosya kapsamından davacının iddiasının; TMK'nın 617. maddesinde yer alan mirasın reddinin iptali niteliğinde olduğu ve İlk Derece Mahkemesinin bu yöndeki kabulünün isabetli olduğu anlaşılmıştır. İstinaf başvurusunun esastan reddine karar vermesi gerekirken, uyuşmazlığın İİK'nun 277 vd maddelerine dayalı tasarrufun iptali niteliğinde olduğu yönünde ki Bölge Adliye Mahkemesi gerekçesi yerinde bulunmamakla beraber, sonucu itibarıyla kararın yerinde olduğu anlaşıldığından davanın TMK'nın 617. maddesindeki 6 aylık hak düşürücü süre geçtikten sonra açıldığı için usulden reddine karar verilmesi gerekirken yazılı gerekçe ile ret kararı verilmesi doğru olmayıp bozmayı gerektirir. Ne var ki, bu yanlışlığın giderilmesi yeniden yargılama yapılmasını gerektirmediğinden, sonucu itibarıyla doğru bulunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının gerekçesinin değiştirilerek ve düzeltilerek onanması, HMK'nın 370/4 hükmü gereğidir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Kanun'un 370/4 hükmü uyarınca GEREKÇESİNİN DÜZELTİLMİŞ bu şekliyle ONANMASINA,

Peşin alınan temyiz harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,07.05.2026 tarihinde kesin olmak üzere oy birliğiyle karar verildi.